Ročník 40. | Číslo 0,9? | Dátum August 2016 | Cena -

GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GIMNAZYSTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA

EARLY ACCESS MAGAZINE

It is not complete and will change soon.

GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GIMNAZYSTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA
GYMNAZISTA GYMNAZISTA

Obsah

Slovíčko na úvod (prívet)	2
Otvorená myseľ (kritika)	3
Knižná beseda	
O literatúre (článok)	4,5
Majster hororu (článok)	8
Sladké tipy tohto leta(článok)	18,19
Gymnazisti na scénu	
Zázraky pre Alicu (recenzia)	6,7
Sen noci svätojánskej (recenzia)	9
Zločin klišé záberov /Lída Baarová (recenzia)	12
Lída Baarová /Pytačky (recenzia)	12
Myšove okienko	
Surfy, alternatívne svety a iné hudobné tipy na toto leto	13
Žurnalistika v teréne	
Maturanti, obraz spomienky (článok)	10,11
Výstava (článok)	14,15
Hviezdy (anketa)	18
Na ľahšiu nôtu	
Rýchlokvíz	16,17

Slovíčko na úvod

Znovu v kurze

(Prívet)

Vážení čitatelia!

Znovu sa stretávame pri ďalšom čísle nášho školského časopisu. Spoločnou prácou žurnalistického tímu a vás, priatelia, sme zozbierali hŕbu postrehov, čerstvých noviniek i pár úsmev vyvolávajúcich momentov okrášľujúcich vyučovacie hodiny. Môžete sa tešiť aj na kritické slová, v aktuálnom čísle zostávame v rovine kultúry v podobe porovnávania modernej a klasickej literatúry - stratených pokladov či upadajúcej úrovne umenia.

Na umenie, samozrejme, priamo nadväzuje divadelný prejav, ponúkame recenzie populárnych inscenácií inšpirovaných knižnými predlohami, a názory aj na nie celkom vydarený film či zaujímavé vystúpenie na našej pôde, v telocvični.

Na odľahčenie ponúkame zopár perličiek vylovených z hlbín myšlienok na hodine a test pre pozorné oči - kvíz o škole.

Začlenili sme aj beletriu, netrpezlivo na vás vyčkáva samostatná umelecká jednohubka, ale aj sci-fi príspevok na pokračovanie.

Na záver ponúkame správy zo sveta, teda aspoň z Piešťan, či priamo zo školy, informujeme vás o uplynulých udalostiach. Ďakujeme za pozornosť a predovšetkým priazeň. Do čítania!

Mária Juríková, I.D

Tiráž

Korektúra textov: p.p. Ivana Papcunová
Šéfredaktorka: Mária Juríková
Redaktorky: Nina Papcunová, Kristína Anyalaiová, Lucia Janeková, Emma Vičanová
Grafika: Pavol Vaško

Čo na srdci, to na plátne

(Kritika)

V poslednom čase si všímam, že sa umenie akosi pomaly vytratilo. Nahradil ho iný, menej cenný druh umenia, v priebehu pár rokov. Fitness život, bodybuilding, crossfit. Staviame úspech na svojich telách a svaloch, využívame ich ako ozdobu, pýchu, chválime sa fotkami na rôznych sociálnych sieťach. Prestali sa budovať krásne detailistické budovy s historickým nádychom, naopak, aj tie, ktoré ostali, sa búrajú a nahrádzajú modernejšími. Chrám sv. Petra v Ríme vydržal niekoľko storočí, a neustále udivuje tisícky ľudí svojou veľkoleposťou. Toto nazývam skutočné umenie. Nie

tvoje tehličky, biceps či pozadie ako Kim Kardashian. Zomrieš, po tvojom „vymakanom“ tele ostane iba prach. Ďalšie generácie sa nikdy nedozvedia, že si mal 105 kg a 0% telesného tuku, vysekané brucho ako Arnold. Po týchto riadkoch si pomyslíte, že to píše zakomplexovaný tučko, ktorému sa nechce cvičiť, tak radšej hejtuje všetkých bodybuilderov. Opak je pravdou. Nehovorím, že cvičenie je zlé, ale robme to pre zdravie, nie pre obdiv alebo rešpekt.

Dokonalým príkladom sily svalov bola príhoda so strážcami zákona. SBS-kári v auparku s napumpovanými rukami koncentrovanou chémiu sa po nákupnom centre vynášali ako bohovia. Zdá sa mi, že som začula ozvenu presýpania pilín pri chôdzi. Sama som sa mohla presvedčiť o dokonale racionálnom riešení problému a o tom, čo nemajú v hlave – štipku rozumu a úcty. Začali nahlas adresovať rasistické poznámky a nadávky prvého stupňa Rómke ešte aj pred jej malými deťmi. Okoloidúci len pozerali na toto divadlo, ako si vymieňali medzi sebou urážky, pritom si neuvedomili, že sa znížili na najnižšiu úroveň. Keby páni SBS-kári mali aspoň štipku rozumu, tak by ju vyviedli slušne a kultivovane, nie ako primitívi, bez ohľadu na to, čo (ak vôbec niečo) spravila.

Mladí ľudia nerozvíjajú svoju kreativitu, fantáziu maľbami, poéziou či prózou. Česť výnimkám!

Škatuľkujeme ľudí, nálepkujeme, preberáme. Pritom nám uniká najväčšia podstata človeka – jeho osobnosť, vnútro, myšlienky.

V móde sú tzv. „koberce“, tak sa budú predávať v každom jednom obchode, aby sme si ho kúpili, boli štýloví, zapadli do modernej spoločnosti. Oblečenie už neplní len ochrannú funkciu pred chladom a inými klimatickými faktormi. Dnes je to nástroj, ako zaradiť človeka do určitej skupiny.

Ty si hipster, lebo máš bradu ako Štúr, košeľu a traky.

Ty si blogerka, lebo máš imitáciu kožušiny, roztrhané gate a obutú najnovšiu kolekciu tenisiek od Kanyeho Westa. Ty si z minulého storočia, lebo taký strih a farbu nohavíc nosila asi tak tvoja babka. Je to skutočne potrebné?

Vypni wifi, zober štetec, pero, ihlu, látku a dovoľ mozgu snívať.. Tvor umenie, skúšaj. Svet bez teba bude smutným fádnym miestom bez štipky radosti. Nechaj sa uniesť fantáziou, plátno nech sa stane zrkadlom tvojej duše, papier odrazom radosti i smútku. Spievaj, rozozvuč hudobné nástroje, nechaj hudbu plynúť od srdca s rozumom a rozvahou. Zabav sa pri šití, prekvap zmyslom pre precíznosť, detail. Vyraz dych pôsobivou fotografiou, obrazom pocitov stratených v čase. Buď človekom.

Text: Mária Ondrášiková
Upravila: Mária Juríková, I.D

Poklady zatienené brakom

(Klasická lituratúra)

(Klasická lituratúra)

Literatúru možno prirovnať k živej bytosti. Má za sebou dlhý boj rozvoja a mnohých pokusov v hľadaní cesty ďalej. Od nastavených hodnôt diela, presne prispôsobených potrebám úzkych kruhov spoločnosti sa dokázala rozvinúť na voľný štýl neobmedzený pravidlami, a predsa viazaný potrebami moderných ľudí. Beletria nezostala pokroku nič dlžná, žiaľ, jej kvalita aj naďalej ostáva otázna.

Starší autori vštiepili literatúre úctu ku svetu a dejinám, viedli ju k vyhýbavému štýlu okrajovo opisujúcemu citlivé témy. Naučili ju dojemne hrať na city, plač, radosť, ruka v ruke kráčajúce s hlbokým dumaním a snením. Kvetnatými umeleckými prostriedkami približovali svet zahltený problémami cez oči rôznorodých postáv odmietajúcich stereotyp. Rezignácia voči systému sa odzrkadlila na mnohých hrdinoch, patrí sem aj Holden Caulfield, dokonale vystihujúci dobu minulú i aktuálnu. Tínedžer súperiaci sám so sebou svojou vážnosťou, ale aj nezodpovednou roztržitosťou môže učiť aj dnes. Kto nahradil rozporuplnú osobnosť ? Charakter plný gýču vystrúhaný z klišé črtami prejavujúcimi sa v mysle-ní a konaní. Dáte si cigaretu?

Mladí podvedome a automaticky zavrhujú klasiku, kolísku moderných dejín netušiac, čo skrýva. Pravdepodobne zabúdajú, že bez odvážlivcov by nemali odrazový bod pre svoje veľmi kreatívne písanie, samozrejme, zakorenené len v túžbe vylepšiť si imidž, rozšíriť portfólio a ukazovať pred nos svoju exkluzívnu zbierku hlbokomyseľných básní, hľadajúc pravdu na dne pohárika, každému úbohému návštevníkovi, priateľom či otráveným rodinným príslušníkom.

Priekopníci žánrov otvorili brány novým nepoznaným dobrodružstvám. Edgar Allan Poe sa chopil titulu prvého podpísaného pod hororovým dielom. Neodbytný Karel Čapek vo svojich sci-fi dielach až desivo dôveryhodne vykreslil blízku, neodvrátiteľne blížiacu sa budúcnosť. John Ronald Reuel Tolkien dovolil fantázii vyplávať na povrch. Nasledovali či predstihli ich mnohí iní objavitelia nepoznaného, priamo zasahujúceho do dejín. Preto by sa mal pojem „zastarané diela“ vymazať zo slovníka zlých jazykov znevažujúcich tvrdú prácu otcov kreativity.

Hovoriac o vyjadrovaní, ktoré sa poriadne zmenilo, vznikol hoax, hovoriaci o vulgarizmoch, lacnom vyjadrovaní a recyklovaní myšlienok ako o dobrom nápade. Potenciál skrytý v začiatočníkoch sa stráca pre istejšiu, zaručenú formu úspechu. Omieľajúc motív rebela bojujúceho proti pravidlám, alebo spoločenstva snažiaceho sa zničiť mocný artefakt sa ešte čudujem, že literatúra nevymrela. Mnohé populárne „originálne“ výplody fantázie zahlcujú police kníhkupectiev, pýšiac sa lákavou obálkou a odporúčaním od ďalších rovnako zaujatých autorov. Pre koho píšu? Čitatelia hltajú každé slovko svojich obľúbencov, slepo nasledujú svoje vzory, so zdvihnutou bradou búrlivo diskutujú, ochraňujú dobré meno vybraných miláčikov, neschopných prijať cudzie názory. Nepoučili sme sa, k čomu vedie netolerancia?

Konzumné príbehy plné plytkých myšlienok ako napríklad Hry o kus nábytku, opisujúce stredoveký spôsob života, veselo mrhajúce talentom pre tému spracovanú v stovke ďalších kníh. Prekážajú mi aj zbierky diel, v ktorých je najväčšou zmenou len meno postavy. Možno aj obraz čarodejníka s boľavým čelom môže znieť povedome.

Ak teda chcete okúsiť atmosféru diel písaných s láskou, trpezlivosťou, citom, zdanlivo ľahostajným, ale zároveň zodpovedným prístupom, nasýtiť sa ideou dobra, nechať vyrásť osobnosť a hlavne zažiť reálnu kúzelnú atmosféru, vrhnite sa do sveta mimo hraníc chápania, držiac sa za ruku s Alicou prekonávajúcu steny vlastnej predstavivosti. Bežiac z Londýna do Belgicka vyriešte záhady a prešpekulované plány podozrivých záhradníkov, odhaľte vrahov číhajúcich v tieňoch.

Oboplávajte svet s Julesom Verneom za dva roky prázdnin s kapitánom Grantom. Pokúste sa v púšti nájsť havarované lietadlo, objavte so svojou ovečkou v škatuli detský, nádherný spôsob vnímania. Naučte rozum šikovným rozhodnutiam, doprajte si dobrodružstvo v rovnakej miere, ako Mark Twain dovolil svojim postavám. Porovnajte kvalitu tímu pracujúceho na jednej knihe, priznávajúc zásluhy tvári internetu a youtube hviezd, s kvalitou galónov vypitej kávy, pokrčených stránok, hádok s imaginárnymi priateľmi zobrazených v ďalších pokladoch napísaných perom jediného človeka. Pri čítaní brakových zápletiek v milostných románoch si spomeňte na Jane Austen či sestry Brontëové.

Myslím, že autori odpočívajúci v pokoji konečne dohnali nespavosť za života a s hrdosťou dozerajú na rojkov vrhajúcich sa do jamy levovej pri hľadaní originality. Vo voľných chvíľach sa od smiechu zadúšajú nad nápadným kopírovaním a dúfajú, že mladí dostanú rozum. Nenechajte sa ovplyvniť reklamou.

Vzdajte úctu dielam, ktoré si to zaslúžia.

Čítajte kvalitnú literatúru.

Na záver, snívajte ďalej s knižnými tipmi na správny začiatok v čítaní.

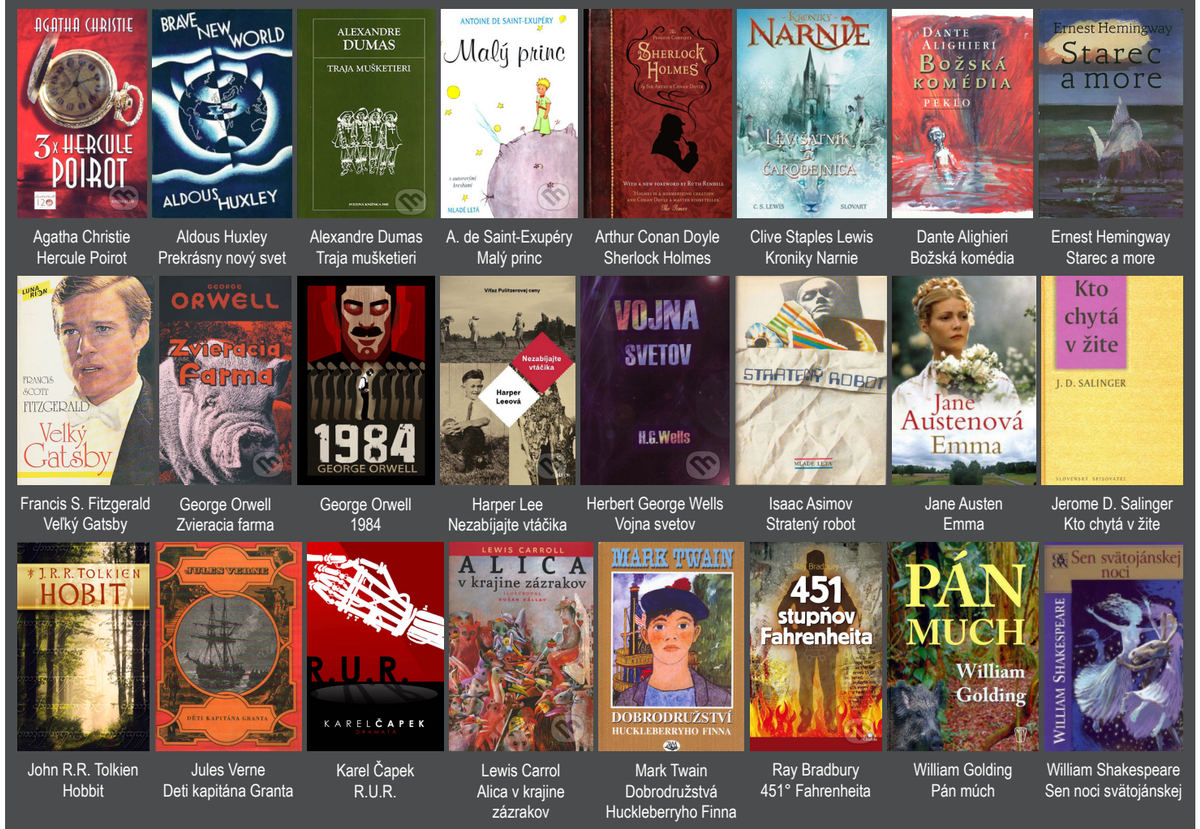

Vycibrený vkus naisto potešia tieto tituly

Spracovala: Mária Juríková, I.D
Podieľal sa: Jakub Kočenda, I.D

Odvaha snívať

Zázraky pre Alicu
(Recenzia)

Náš žurnalistický tím si medzičasom vychutnal hŕstku divadelných predstavení, zaviedli sme príjemný zvyk rozvíjajúci osobnosť. Medzi prvými neopakovateľnými zážitkami sa ocitla adaptácia knihy Alica v krajine zázrakov od anglického klasika Carrola Lewisa. Netušiac, čo očakávať, sme nedočkavo čakali na padnutie opony. Ako sme si užili predstavenie? Pozornými očami sme hľadali detaily schopné zaujať aj náročnejších divákov a, veru, bolo sa na čo pozerať.

Krátke uvedenie do deja v podobe priblíženia Alicinho stereotypu v jej dokonale čistom puntičkárskom svete, ohraničenom nielen stenami bytu, ale aj vlastnej mysle. Biele steny, rovné prázdne papiere, nastavený režim, odmietanie balíčkov s prekvapením, domáci maznáčik, zajac, v bezpečnej vzdialenosti. Čo by sa mohlo pokaziť?

Útekom jediného priateľa sa začalo dobrodružstvo, s ním aj vnútorný boj medzi starou a novou hlavnou hrdinkou.

Recenziu otvára Lucia Janeková svojím pohľadom: *„Divadelné predstavenie Zázraky pre Alicu, ktoré pochádza z pera Andreja Kalinku, ma veľmi oslovilo – či už hudbou, hereckým obsadením aj samotným dejom. Dej veľmi pútavo zachytáva strach z nových vecí, z pocitov, ktoré nám môžu priniesť. Vďaka hereckému talentu Andrey Ballayovej, scéne Ivana Martinku i hudbe Andrea Kalinku bol estetický zážitok z predstavenia nad moje očakávania.“*

Spoločne sa zhodneme na pozitívnom vplyve hneď niekoľkých faktorov. Živá hudba hrajúca od srdca vďaka nekonečnému zapáleniu vytvorila celú škálu meniacich sa prostredí, zdôraznila momentálne dianie. Rovnako užasnutá bola aj Lívia Žitňanská hovoriac: *„V momente, keď zhasli svetlá a započula som rytmické bubnovanie, ku ktorému sa o chvíľu pridali ďalšie hudobné nástroje a príjemné hlasy spevákov vytvárajúce harmónie, mi naskočili zimomriavky a bola som rada, že môžem tú nádheru sledovať zblízka.“* Neodmysliteľné majstrovstvo vševedov hercov, narábajúcich s bábkami s precíznosťou, citom a trpezlivosťou chválili mnohí, všimli sme si aj perfektné ilúzie pri miznutí zo scény a rýchlom vymenení s iným kolegom, perfektne vykresľujúc atmosféru Alicinho bláznenia z ničenia

zábran. Podobne zmýšľala aj Emma Vičanová: *„Herci boli skôr iluzionistami a publikum začalo hádať, odkiaľ sa vynoria, kam zmizli, a nechápali, keď ventilátor, lampa alebo škatuľa prišli na scénu a ako sa pohybovali. Všetko dohromady vytváralo nekonkurenčný a nezabudnuteľný zážitok.“*

Snaha vžiť sa do situácie zvláštneho dievčaťa, rozmýšľať nad myšlienkami zasadenými do diela, prospela lepšiemu precíteniu príbehu. Možno nenápadné otázky a netradičný prejav vedľajších postáv v podobe živého zariadenia izby, ktoré stváralo krkolomné kúsky podložené srdečným smiechom, alebo konečné víťazstvo nad bojazlivosťou nám ukázalo skutočnú radosť zo života spojenú so snením bez hraníc. Zhodnotiac náladu v hľadisku môžem povedať, že sme si predstavenie dosýta vychutnali. Premena ustráchanej perfekcionistky zatvorenej za mrežami dokonalosti na odviazané dievča sršiace radosťou a s hlavou v oblakoch potešila náročnejších i neskúsených divákov. Pomalý koniec hodnotí aj Nina Papcunová: *„Koniec hry je predpokladateľný a predsa nezameniteľný - Alica si pripúšťa samú seba, svoju originalitu, svoju vlastnú osobnosť. Vráti sa jej zajac, prijíma korunku od bábky Alice a aby ukázala, že sa už sveta nebojí, popíše svoje biele obrazy. Na hre je úžasné, že nie je výhradne bábková a už vôbec nie je robená infantilne. Má nezameniteľné čaro a je veľká škoda, že tak výborné divadlo zaniklo.“* Naše názory sa rozchádzajú v drobných detailoch, spolu však odporúčame navštíviť divadelné predstavenie a ponoriť sa do atmosféry vŕzgajúcich parkiet rozprávajúcich ďalší tajomný príbeh.

Vstup zakončí Kristína Anyalaiová, svojím odporúčaním: *„Inscenácia Zázraky pre Alicu je nielen kratšia oddychovka pre mladších divákov, ale plnohodnotné predstavenie pre všetky vekové skupiny. Herci vedú diváka jasne a presne za cieľom, absencia vedľajších dejových línií umožňuje pochopiť dej ľahko a zanecháva veľký dojem. Andrej Kalinka sa bravúrne chopil prerozprávania tohto známeho príbehu a dojem z predstavenia zanechá dlho p tom, čo divák opustí brány Starého divadla Karola Spišiaka v Nitre, a to nielen textami, ktoré si bude spievať ešte niekoľko dní, ale aj fantastickým, moderným a živým prejavom tohto hereckého súboru.“*

Na záver si dovolím dodať, že predstavenie pôsobilo výborným dojmom. Ticho počúvajúc názory ostatných, rozprávajúc ich s nadšením o častiach predstavenia a vyzdvihujúcich najlepšie časti sa dá ľahko usúdiť, že pomalšie scény sa vyvažovali v sile dynamických scén. Účinkujúcim sa podarilo verne nasledovať knižnú predlohu, dokázali, že aj klasické diela si zaslúžia pozornosť. Často sú v nich ukryté mnohé múdra stojace za reč, divadelné predstavenia nám túto skutočnosť dobre pripomínajú.

Spracovali:
Mária Juríková, I.D
Lucia Janeková, I.C
Nina Papcunová, I.A
Kristína Anyalaiová, I.A
Lívia Žitňanská – Tercia
Emma Vičanová – Tercia

Majster hororu - Edgar Allan Poe

(Článok)

,,Aký horor si pozrieme v piatok?“

Táto otázka nám nedá každý týždeň spať. Toľko skvelých strašidelných filmov a tak málo času.

Kruh? Poltergeist? Insidious? Texaský masaker motorovou pílou? Votrelec? Paranormal activity? Ale sú naozaj tieto horory tie najlepšie? Naozaj to nie je len pár hercov na plátne, čo škriekajú a utekajú? Majú v sebe niečo skryté? Niečo, čo nás bude strašiť až do konca života? Edgar Allan Poe napísal niekoľko kníh, z ktorých tuhne krv v žilách. Na rozdiel od tých sfilmovaných sa pred nimi nemôžete schovať za vankúš. Fantázii neutečiete.

Situácia sa nemení. Sledujete horor a hlavná postava, ktorej zabudli do scenára pripísať mozog, pretože naozaj nie je skvelý nápad vchádzať do opusteného, strašidelného domu bez telefónu, zbrane a priateľov, sa pomaly otáča po tmavej miestnosti, hudba sa vypla a vy už len netrpezlivo očakávate, kedy odniekiaľ vyskočí tragikomické strašidlo. Objaví sa v poslednom momente, s prekvapením vybehne zo skrine spoločne s hlasným hudobným podkladom, vy vykríknete a rozsypete naokolo spŕšku pukancov. Potom sa vrátite k pozeraniu, akoby sa nič nedialo.

Na rozdiel od trápneho recyklovania klišé pri knihe od majstra hororu sa neodvážite odtrhnúť od stránky oči. Napäto čítate, bojíte sa, nervy máte na prasknutie, kričíte. Srdce vám ide vyskočiť z hrude. Zatvoríte knihu, zaleziete do postele a rozmýšľate. Ibaže vtedy sú tam s vami všetky nočné mory, ktoré ste mali, keď ste boli malí. Počujete zvuky, zdanlivo bez priameho pôvodu. Vidíte veci, ktoré neexistujú. Hlavu pohltenú strachom strčíte pod paplón, ale nezmiznú. Šepkajú vám, ubezpečujú, že je všetko v poriadku. Klamú.

Démoni skrývajúci sa vo vašom vnútri čakajúci na vhodnú príležitosť sa práve zobudili.

Kedy niečo takéto vo vás vyvolal horor z roku 2015, v ktorom hrala vaša obľúbená herečka a celý strach spočíval z vyskakovania rekvizít? Viem, že nevyvolal. To dokáže len hŕstka skutočných tvorcov, literárnych tvorcov. Medzi nich nepochybne patrí priekopník žánru Edgar Allan Poe.

Teraz si veľkí „hrdinovia“ naisto povedali: „Pche, ja sa toho nebojím!“

Ale keď sa vonku začne búrka, blesky všade naokolo udierajú, hromy kričia, vietor lomcuje konármi, ktoré sa v mesačnom svite zobrazujú na vašej deke ako niečie ruky, a celý dom vŕzga, počujete cudzie kroky a hlasy, tak vám nie je všetko jedno. Ak sa raz chcete skutočne báť, vybehnite do najbližšej knižnice (v Piešťanoch je iba jedna, ja viem) a požičajte si tajuplný príbeh od majstra vo svojom obore. Od Egara Allana Poea.

Doprajte pozornosť tým najlepším dielam, ktoré si zaručene musíte prečítať:

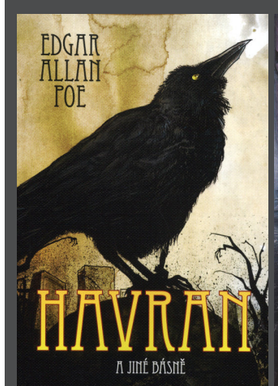

Havran a iné básne

Vraždy na ulici Morgue

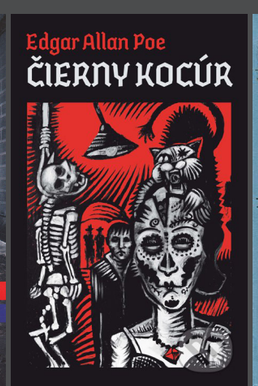

Čierny kocúr

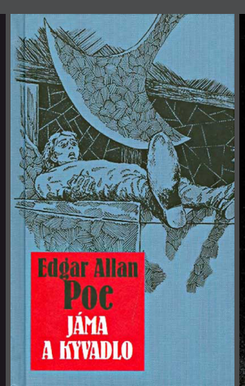

Jama a kyvadlo

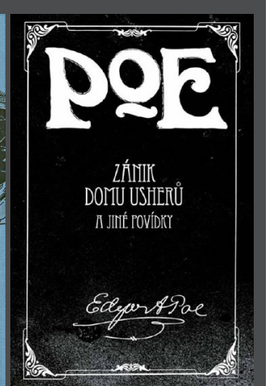

Zánik domu Usherovcov

Text: Emma Vičanová, Tercia
Úprava: Mária Juríková, I.D

Shakespearovská zábava

Sen noci svätojánskej

(Recenzia)

Do deja ma vtiahol vtipný úderný začiatok bez zbytočného otáľania či zaváhania. Moment za momentom prichádzali postavy pripravené prejavom formovať priebeh vystúpenia, tempo nasadili dialógy poprepletané perfektne spracovanou nielen situačnou, ale aj charakterovou komikou. Herci so zápalom pre vec verne vykreslili náročnú knižnú predlohu – klasiku medzi komédiami. Pridanie štipky improvizácie a pridaním moderných prostriedkov na mňa pozitívne zapôsobilo, prekvapila ma šikovnosť využitia telefónov či iných technológií.

Počiatočné vysvetľovanie priebehu nezaujatou postavičkou mi prekážalo, znechutenie pominulo príchodom hlavných postáv a vedľajších kuchárskych majstrov babrákov. Práve tí oživovali atmosféru, odľahčovali napätú situáciu v hlavnej dejovej línii spôsobenú zmätenou láskou i vypočítavými jedincami kujúcimi zákerné plány. Piesňami, delením úloh, nacvičovaním vlastnej hry a ľudským strachom z prichádzajúcim ťažkým krokom – pobavenie vysokopostavenej spoločnosti – sa na dosah ruky priblížili k presnej autentickosti diela vykreslením pozoruhodne uveriteľnej atmosféry.

Scéne na tajomne pridávali pekné kulisy s využitím hŕstky špeciálnych efektov a hudby. Našťastie, neboli prehnané, okrášlenie s mierou pôsobilo príjemne a osviežujúco. Fantastické obsadenie a radosť zo známych sympatických tvárí mi pomohlo vychutnať si každú zložku komédie osobitne.

V závere som sotva lapala po dychu pre vytrvalý smiech, neschopná pokračovať vo vnímaní javiska. Ostatní diváci si úprimnú zábavu na úrovni užívali rovnako ako ja, nemožno sa čudovať nekonečnému potlesku, odmene za jedinečný zážitok.

Sen noci svätojánskej sa stal zapamätania hodným momentom, návštevu divadla môžem len odporučiť. Na záver si dovolím ponúknuť reakcie zachytené bezprostredne po skončení prvej časti predstavenia: „Skvelé! Presiahlo to moje očakávania. Bála som sa veľkého faux pas pre dvojzmyselným narážok, chvalabohu, opak bol pravdou. Čítala som aj originál, verne sa držia knihy, možno len s drobnými zmenami mien. Som milo prekvapená.“ „Jednoznačne sa bavím, niet čo vytknúť.“ „Bavím sa, perfektné.“ „Isto odporúčam, som tu už druhýkrát, išla by som znovu.“ „Bavím sa, herci, spôsob prevedenia hry – skvelé. Možno by som vytkla len výber kostýmov, ale to už je otázka osobného vkusu.“ Neváhajte, navštívte divadlo a nechajte sa uniesť bezstarostnou zábavou.

Mária Juríková, 1.D

Keď idú maturanti telocvičňou...

(Reportáž)

Dňa 13.5. sme mali možnosť zažiť opakujúcu sa, ale jedinečnú atmosféry rozlúčky maturantov. Prívetivé slová pani riaditeľky prajúce šťastie dôstojne otvorili program, v príjemnom duchu sme búrlivo tlieskali na počesť ocenených študentov, ktorí si z rúk vedenia školy preberali poctivo vybojované, zaslúžené ocenenia za ich pravidelnú tvrdú prácu, účasť na súťažiach a celkovú reprezentáciu nielen gymnázia, ale aj Piešťan.

Pri čítaní posledných slov venovaných snahe, prívetivosti profesorov sa znovu vynárali spomienky ukazujúce na chvíle radosti na hodinách, nezbednosti vyvádzané cez prestávky, tímovú spoluprácu pri odovzdávaní prísne tajných informácií cez písomku alebo aj taktické rozkladanie času pri tonách učenia. Nejedno oko nezostalo suché, nostalgia kreslila na tvárach jemné línie úsmevu. Triedni profesori naisto so svojimi študentmi prežívali momenty spomínania, zasnené pohľady prezrádzali, čo slová nevyriekli.

Na skrášlenie programu nám bolo dožičených niekoľko kultúrnych vstupov v podobe milého spevu primánov, ktorí rýmovačkami a veľkou snahou vložiť do predstavenia celé srdce uvoľnili ťaživé napätie visiace nad hlavami zúčastnených. Ďalšou ukážkou talentu bola pieseň Cesta, iste dobre známa, trojicu vystúpení zakončila veselá hra na klavíri. Tradične nasledovalo ďakovanie triednym, trasúce ruky podávali kvety do rúk profesorov na znak úcty a veľkej vďaky. Bodkou za lúčením bola prechádzka telocvičňou s originálnymi tablami s hudobným sprievodom. Krásna dojímavá atmosféra ukončila pôsobenie maturantov pred poslednou veľkou skúškou. Prajeme im veľa šťastia a len správne odpovede.

Mária Juríková, I.D

Zločin klišé záberov - Lída Baarová

(Recenzia)

Týždeň plný obáv z maturít využili mladší študenti na kultúrne obrodenie duše. Tentoraz, žiaľ, nie veľmi úspešne.

Dosýta sme sa mohli nabažiť nepodarených filmových efektov, zjavnej výraznej, zle maskovanej prítomnosti zeleného plátna, nepútavého rozprávania umožneného hŕstkami biednych hereckých výkonov opisujúcich životný príbeh českej herečky pani Baarovej.

Mohli sme vidieť začiatky jej kariéry, prostredie rodiny a nenápadnú charakteristiku jednotlivých členov, alebo inak – matka so sklonmi, návykmi zlatokopky, závistlivá menej úspešná sestra a snaživý otec so srdcom na správnom mieste. Práve on varoval Lídu pred smrťou, nebezpečenstvom hroziacim nad Nemeckom. Slepo sa hrnúc za príležitosťou odmietala vidieť utláčanie a problémy veselo vyčíňajúce priamo v centre mocnej ríše, svojimi chápadlami ničiace podstatu ľudskosti.

Dej ďalej posúvali priezračne plytké milostné vzťahy nerozvážnej herečky prikrášlené opakujúcimi sa plochými vtipmi. Azda sa producenti pokúsili o situačnú komiku? Bohužiaľ, v kombinácii s nízkou hodnotou filmu strácala komika zmysel, ba prerástla do nepríjemného prekážajúceho a hlavne negatívneho kúsku ešte väčšmi zhadzujúceho celkový pohľad na film.

Okukané zábery Krištáľovej noci, starého Berlína alebo dehonestujúce, nevhodné zábery milostného aktu aj prazvláštne vyjadrovanie, respektíve zvedavé, neisté lichôtky od Hitlera sa snažili spolu s dobovými kostýmami a komentárom herečky potešiť oko a aspoň o čosi zdvihnúť hodnotenie. Zas a znovu, neúspešne. Nič nové v sérii neúspechov.

Dokonca aj dojímavé zábery obvinenia z vlastizrady, čakanie vo väznici spojené s vypočúvaním s výsledkom rovno dvoch smrtí a obetavého skutku otca riskujúceho vlastné zdravie na oslobodenie dcéry od trestu smrti pôsobilo lenivo. Nuž, kto sa smeje naposledy, tomu zomrie spolupáchateľ.

Moje odporúčanie tohto filmu sa stratilo spolu so záujmom dívať sa ďalej už kdesi pri prológu dlhého umeleckého odpadu.

Mária Juríková, I.D

Bolestivé predstavenie - Až príliš komplikované pytačky

(Recenzia)

Ďalším skutočne nezabudnuteľným predstavením sa stala bezmenná inscenácia sprostredkovaná neznámymi hercami hrajúcimi príbeh prazvláštnej vdovy, zúfalo hľadajúcej manžela a utrápeného suseda túžiaceho po jej pozornosti s tajným esom v rukáve – nemiestne preafektovaného pomäteného priateľa so sklonmi k všemožným zlozvykom a gemblerskými záľubami.

Celé predstavenie pôsobilo rozťahane, neusporiadane, scenár bol akoby na kolene písaný tesne pred padnutím symbolickej opony. Prehnane precítené dialógy mnohokrát naprázdno tápali v nezmyselnom vyjadrovaní, herci sa topili v trápnych vtipoch, ešte horších narážkach, príšerne napísanej charakterovej komike a snahe komunikovať so zaspávajúcim obecenstvom, ktoré dávno, hádam ešte na začiatku, rezignovalo. Hádam len mladší študenti našej početnej rodiny si užívali perfektnú ukážku, ako nemá vyzerať predstavenie. Dokonca im ani neprekážal vrcholne iritujúci hlas a piskľavé výkriky bolesti z (pravdepodobne) uvedomovania si úpadku vlastného talentu.

Úprimne, bola som celá bez seba, keď telocvičňu vyplnil nanútený unavený potlesk z povinnosti, ozvalo sa hlasné šomranie a my sme sa konečne mohli stratiť v chladných kvapkách daždivého májového dňa hľadajúc spôsob, ako uplynulé dve hodiny natrvalo vymazať zo spomienok.

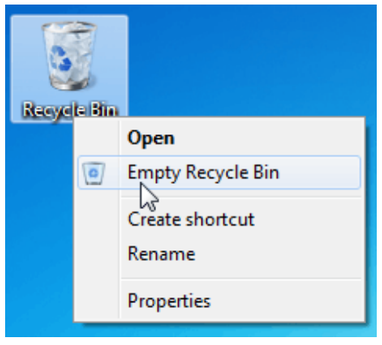

Mária Juríková, I.D

Surfy, alternatívne svety a iné hudobné tipy na toto leto

Dick Dale - Surfers' choice

Gitarové linky Dicka Dalea sa nehodia len do Pulp Fiction. Vyše 50 rokov starý debut otca surf rocku nie je len kuriózna vintage vykopávka. Masívne a zároveň svižné surfové prílivy gitár a saxofónových liniek sú zhudobeným synonymom letného obdobia, slnkom zaliatych ulíc, pláží a vysedávania po podnikoch počas popíjania vychladených nápojov. V Surfers Choice sa snúbi energickosť s pohodlnosťou, jednoduchosť s virtuozitou a dobovosť s nadčasovosťou.

Schoolboy Q - Blank Face

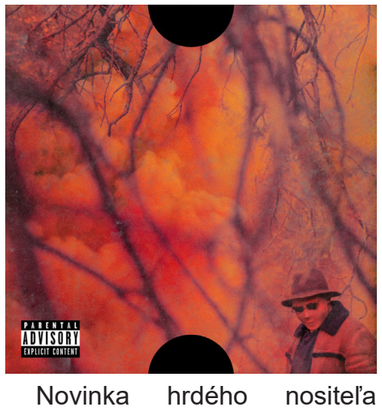

Novinka hrdého nositeľa dedičstva west coast gangsta reperov z 90-tych rokov síce neponúka takú naliehavú výpoveď ako o dva roky starší album Oxymoron, stále však môžeme hovoriť o silnej (a stopážou trochu prelálenej) kolekcii náramne fluidného hudobného noiru. Schoolboy Q v pozvoľnej hustote beatov nahadzuje jeden nezabudnuteľný verš za druhým, v refrénoch ašpiruje na post jedného z najlepších reperov tohto roka.

A čo sa deje v miestach, kde už nestíha? Vypĺňa ich dávka exkluzívnych featuringov, zahŕňajúca mená ako Kanye West, E-40 alebo Miguel.. Ak minulé leto na repovej scéne patrilo kalifornskému nováčikovi Vincovi Staplesovi (ktorý sa tiež objavuje na Blanck Face), tohtoročný sound západného pobrežia vedie časom etablovanejší Schoolboy Q.

Grimes - Art Angels

Sonický cosplay karneval mladej kanadskej speváčky skladateľky a elektonickej divožienky Grimes prežije v prehrávači akékoľvek ročné obdobie.

Zo skladieb ako California, Flesh without blood, Kill V. Main alebo Butterfly srší rovnakou mierou dravosť, citlivosť, vášnivosť a éterickosť. Autorkin nefalšovaný drive nepozná hranice tela ani žánru. Grimes vytvára svoje vlastné, bohaté a do detailu premyslené fikčné hudobné svety, z ktorých sa poslucháčovi nechce odísť, a z jej albumov sa derie do nášho časopriestoru svojská, pestrofarebná neskrotnosť.

FÚZY MÚZY - s/t

Slovenskú scénu zastupuje debutový album na koncertoch nevypočítateľného zoskupenia FÚZY MUZY. Pod obalom, ktorý môže svojím futuristickým nádychom pripomínať niektoré diela Petra Savilla, nájdete hudobné konštrukcie, ktoré svojou úrovňou fantazijnosti zodpovedne napĺňajú auru názvu kapely.

Čo je na škodu, štúdiová ustálená podoba diela v plnej miere nedosahuje nespútané kúzlo ich živých vystúpení, ktoré sú plné improvizácií, nečakaných hudobných zvratov, odbočiek, nápadov a všemožných uragánov.

Michael Papcun

Škatuľkovanie životnej múdrosti

Prvé lásky v nás nestarnú
(Reportáž)

Talentovaná absolventka gymnázia Pierra de Coubertina, Mgr. Táňa Sedláková, v súčasnosti interná doktorantka na Filozofickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne, inšpirovaná

knihou Lásky od výtvarníčky Moniky Pascoe Mikyškovej, prišla s nápadom zorganizovať výstavu Prvé lásky v nás nestarnú. Pod záštitou Sokratovho inštitútu v Bratislave, v spolupráci s neziskovou organizáciou Živica a s Fakultou sociálnych štúdií Masarykovej univerzity v Brne sa Tánin nápad zhmotnil.

Výstavou sme sa v priestoroch gymnázia mohli kochať celý

marec vďaka aktívnej pomoci spoluorganizátora a garanta výstavy ,Dr. Petra Rusnáka, študentov Adely Müllerovej, Michala Lišku, Nely Boháčikovej, Kristíny Jamrichovej a Miriam Krištofcovej (II.D) a vďaka podpore riaditeľky školy, Mgr. Miroslavy Hankovej. Výstava

predstavila vybrané príbehy z knihy a fotografie predmetov, ktoré pre hlavných hrdinov príbehov, všetko seniorov, veľa znamenali.

Lucia Janeková, I.C

Čo môže ľudí spájať viac než naplnenia, zvraty a kľukaté cesty rokmi nezmenenej podstaty lásky? V nabaľujúcom sa návale malých rozdielov sme si my mladí rýchlo zvykli vytvárať bariéry medzi nami a starším pokolením, osvojili sme si ochotu nepochopiť, že ich život sa kedysi odvíjal rovnakým tempom so zhruba rovnakými chuťami, túžbami ako ten náš. Vidíme prevažne len pomalosť, strnulosť a mrzutosť dôchodcov, ostatné príchute životov týchto ľudí zastierajú často naše hekticky kmitavé, krátke a prelietavé pohľady. Zameranie našich pohľadov je mnohokrát odlišné, vyhľadáva zdanlivo lákavejšie, atraktívnejšie témy. Čím sú ale túžby týchto ľudí iné ako tie naše? Čím sa podobajú? Ich životy boli predsa podobné tým našim. Túžili po zážitkoch, dobrodružstvách, vzrušení a akciou nabitých dňoch, striedajúcich sa s pohodlným a pokojným prežívaním spoločných chvíľ rovnako ako my. Výstava sa proti spomenutým stereotypom o „odjakživa pasívnych“ ľuďoch nepostavila len sériou „love stories“ ako vystrihnutých z „coming of age filmov“, ale aj inštaláciou zachytávajúcou ustálenú stereotypnú podobu dôchodcovského života.

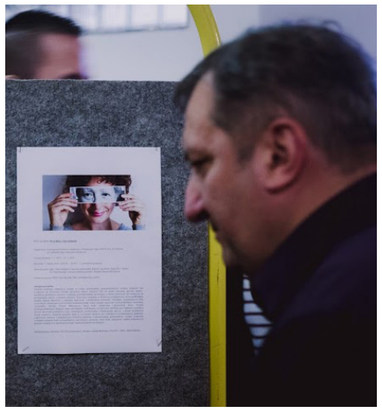

Vysedená sedačka s kopou dečiek, vystavených cetiek, štrikovaním a atmosférou vyhoretého pokoja, pasivity. Takto väčšinou vidíme realitu bez snahy trochu s ňou pohnúť, zalomcovať, zmeniť ju k lepšiemu, prebudiť tok živšej krvi. Žiť v jednom priestore spoločne.

Výstava je súčasťou väčšieho celku, projektu s výpovedným názvom „medziGeneráciami“, určenom pre stredné školy za účelom generačného zblíženia. Akcia sa z tohto dôvodu nekonala len pre študentov. V rámci efektívnosti boli pozvané aj piešťanské združenia, ľudia zo seniorských zariadení a organizácií. Práve v deň jej ukončenia nás potešil svojou návštevou dámsky klub PIWC. Počas prezerania výstavy neskrývali svoju spokojnosť, nadšenie a podelili sa o pár svojich nápadov a postrehov. Počas mesačného trvania výstavy bolo najzaujímavejšie sledovať, ako sa situácie cyklicky opakujú. Hneď vedľa starých historiek zachytených na papieri sa odohrávali veľmi podobné, niekedy možno dokonca také isté fragmenty dejov počas veľkých aj malých prestávok. Zamilované páry študentov si navzájom odovzdávajú svoje opojné pocity, spovedajú sa zo svojich problémov, ktoré následne topia v objatiach. Ústami, jazykmi, očami aj rukami si dávajú najavo, že v danej chvíli pre nich nikto dôležitejší neexistuje. Posúvajú o malé kroky dopredu svoje vlastné nestarnúce lásky. Kam?

Ian Curtis v jednom zo svojich najznámejších textov spieva „Love will tear us apart.“ Avšak výstava Prvé lásky v nás nestarnú dokazuje opak. Láska dokáže spájať nielen ľudí jednej generácie, ale aj ľudí naprieč generáciami. A to je dôležité. Pomôže nám roztopiť nános zažitého pohľadu na starých ľudí, pohľadu rovnako strnulého, ako sa môžu javiť starší v našich vlastných očiach, a znovuobjaviť spoločnú reč. Stačí len viac vnímať.

Text: Michael Papcun , 4.B

Rýchlokvíz

Ako dobre poznáte svoju školu?
Napriek tomu, že tu trávime päť dní z týždňa, stále sa nájdu skutočnosti, ktoré nás vedia prekvapiť. Alebo nie? Vyskúšajte si krátky test, zložený z 10 otázok, ktoré sa týkajú našej školy. Na konci testu sú správne odpovede aj bodovanie. Prajem príjemnú zábavu.

1. Každý študent si na začiatku školského roku obsadil jednu školskú skrinku. Školské skrinky sú očíslované a každý majiteľ pozná číslo tej svojej. Ale viete, aké je najvyššie číslo skrinky na celej škole?
   a) 576
   b) 708
   c) 612

2. Nad hlavným vchodom do starej budovy sú zabudované hodiny. Fungujú?
   a) Áno, ale idú o hodinu pozadu
   b) Nie, vôbec nefungujú
   c) Áno, idú správne

3. Každá trieda maturantov si vyrobí svoje vlastné tablo. Po ich odchode sú umiestnené na steny školských chodieb. Koľko tabiel sa nachádza na 1.poschodí? (počítajú sa aj tablá visiace nad schodmi až po medziposchodie)
   a) 12
   b) 28
   c) 19

4. Kde nájdete tablo z roku 1989-1993, na ktorom sa nachádza obrovský pavúk?
   a) Napravo od bufetu v starej budove
   b) Nad dverami do geografickej učebne
   c) Oproti Sekunde

5. Vianočná akadémia, príhovor pani riaditeľky na začiatku školského roka či rozlúčka s maturantmi sú udalosti, ktoré sa každoročne konajú v novej telocvični. Viete, kedy bola dokončená?
   a) 2001
   b) 1999
   c) 2003

6. Napriek tomu, že sa v miestnosti C26 nikdy nevyučovalo, študenti jej dali veľa mien. Napríklad Tunel smrti, 13. komnata alebo Vstup do Narnie. Kde ju môžete nájsť?
   a) Oproti druhej učebni informatiky
   b) Na 3. poschodí novej budovy
   c) V suteréne

7. Každý, kto chodí na obedy, už určite zažil zdĺhavé čakanie pred dverami jedálne, spravidla na schodoch. Koľko tých schodov je?
   a) 15 schodov
   b) 11 schodov
   c) 10 schodov

8. Školský časopis gymnazista, vychádza približne 40 rokov. Píšu ho študenti pod vedením pani profesorky Ivany Papcunovej. Každý si ho už iste stihol prelistovať a zistiť jeho obsah aj počet strán. Koľko strán, malo minuloročné vydanie?
   a) 26 strán
   b) 20 strán
   c) 14 strán

9. Súčasťou školského areálu je aj nová budova. Každý študent, ktory v nej máva vyučovanie, bude určite vedieť odpovedať na nasledujúcu otázku. Koľko tried je na 2. poschodí?
   a) 3
   b) 4
   c) 6

10. Na záver trochu matematiky. Koľko schodov musíte prejsť, aby ste sa z 3. poschodia dostali k jedálni, ak stúpite na každý schod?
   a) 127
   b) 99
   c) 70

Správne odpovede sú:

1c), 2c), 3b), 4b), 5a), 6a), 7c), 8b), 9a), 10c)

Známkovanie je ako pri každej 10 otázkovej písomke, nasledovne:

10-9.....1
8-7.....2
6-5.....3
4-3.....4
2-0.....5

Hviezdy

(Anketa)

Každý študent mieri s nami do výšin, vidí sa na prvých priečkach vo svojom obore na olympiáde, skúma krásy, pohromy a odrazy ľudských emócií spoza kamery či sa vžíva do postavy stvárnenej na parketách najslávnejších divadiel. Vieme, aká ťažká cesta vedie k úspechu, jedno za druhým sa striedajú dôležité rozhodnutia vedúce k túžbe zažiariť v tuctovom dave...

Na jednu z mnohých volieb vedúcich k vytúženému miestu cieľa priamo nadväzuje anketa, ktorá medzičasom prebehla na našej škole, zameraná na výber budúcich vysokých škôl. Úlohy číhania, lovenia sústredených študujúcich sa ujal náš tím.

Odchytení boli primárne veteráni školy - maturanti, ktorým ťažké rozhodnutie klope na dvere. Najodvážnejším dobrovoľníkom boli položené tri jednoduché, a predsa zložité otázky. Prečítajte si jednotný sumár ich odpovedí.

1.Aké sú tvoje pocity z maturít?

Maturity nie sú žiadnou zábavnou udalosťou a pre mnohých študentov sú skutočným postrachom, aj keď si to často nechcú priznať. Odpovede na našu otázku boli v podstate jednoliate - väčšina študentov zhodnotila svoje pocity jednoduchým „v pohode“, no našli sa aj flegmatici, ktorí skúšku na ťažkú váhu nebrali, bolo im to jedno. Zopár prípadov sa utápalo v strachu, dojmy boli vyslovene nepriaznivé, paranoja z neúspechu či strach zo zlyhania im celkom zatienil pohľad na svet. Iní mali

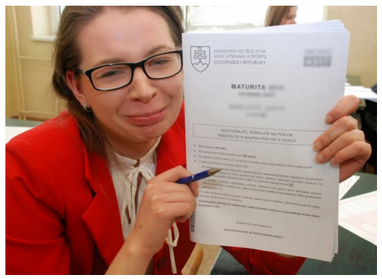

zmiešané dojmy, ale nakoniec sa našli aj hrdinskí machri, ktorí sa cítili tradične („Všetci maturanti sa každý rok predsa cítia rovnako“), a dokonca sa nám podarilo aj zaznamenať názor, že maturity sú len formalitka.

2.Kam ideš do školy?

Výber vysokej školy je vážnou záležitosťou, rozhodne by nebolo príjemné stratiť niekoľko rokov života štúdiom niečoho, čo nás nebaví, však? Ako sme predpokladali, najviac študentov sa chystá do škôl zameraných na medicínu, matematiku/fyziku a právo. Kultúrnou nádejou sú pre nás osoby, ktoré sa rozhodli ísť na architektúru, filozofiu či film. Našli sme i budúceho vojaka a máme odvážlivcov, ktorí idú zmiešať dva naoko odlišné smery- napr. jazyky s konzervatóriom, presnejšie štúdiom operného spevu.

3.Prečo si si vybral/a práve túto školu? Súvisí výber školy s tvojimi záujmami?

Ak sa nám pri niekom zdal výber vysokej školy zvláštny, v tejto otázke sme sa dozvedeli, prečo. Pri odpovediach na túto otázku sme sa aj najviac zabavili. Okrem klasického dôvodu, že ich daná oblasť baví a radi sa jej venujú aj vo voľnom čase, sa študenti rozhodovali napríklad podľa rebríčkov hodnotení alebo podľa toho, na ktorú školu ich prijmú na 100 percent. Iní si zvolili školu pre všeobecné vzdelanie alebo preto, že ide o vysokú školu s budúcnosťou. A ďalší chcú byť aj naďalej v spoločnosti svojich kamarátov.

A čo vy? Vaše budúce ja si netrpezlivo žmolí ruky, úpenlivo čaká na rozhodnutie pripravené nastaviť vám cestu životom. Rozhodnutí?

Nina Papcunová,
Kristína Anyalaiová 1.A,
Mária Juríková 1.D

Sladké tipy tohto leta

Knižná beseda

Čo čítať

Pre náročnejších:

Pasi Ilmari Jääskeläinen: Literárny spolok Laury Snežnej (Lumikko ja yhdeksän muuta,2010)

Mladá učiteľka literatúry Ella Milanová sa vracia do rodného mesta Zajačín. Narazí na knihu, ktorej dej samovoľne zmutoval a taktiež na Literárny spolok, ktorý vedie Laura Snežná. Do spolku je znenazdania prijatá. Pri slávnostnom uvedení sa však stane záhadné nešťastie. Čím viac sa Ella snaží vypátrať, čo sa vlastne stalo, tým viac zisťuje o tajomstvách spolku i samotnej Laury prostredníctvom zvláštnej Hry.

William Golding: Boh múch (Lord of the Flies,1954)

Skupina chlapcov ostane po leteckom nešťastí uväznená na opustenom ostrove. Najprv držia spolu, ale čoskoro sa názory dvoch najvplyvnejších začnú rozchádzať. Rozdelia sa na dva tábory a z hry na domorodých lovcov sa stane nočná mora.

Dušan Mitana: Psie dni, Nočné správy, Slovenský poker, Patagónia

Prvé tri názvy patria zbierkam poviedok, posledný je pre novelu. Mitana sa venuje najrôznejším témam, spája naoko nespojiteľné. Fikcia sa prelína so skutočnosťou, uveriteľné s absurdným, deje sa zvyknú dramaticky stupňovať.

Pre každého:

J.D.Sallinger: Kto chytá v žite (The Catcher in the Rye,1955)

Holden Caulfield sa rozhodne skoncovať so školou, ktorá ho štve- vyhodili ho pre zlý prospech a očividný nezáujem. Namiesto toho, aby sa na Vianoce hneď vrátil domov, vyrazí do mesta a utápa sa v sebaľútosti. Snaha chovať sa ako dospelý sa bije s nevyzretou povahou.

Sue Towsend: Tajný denník Adriana Mola (The Secret Diary of Adrian Mole Aged 13 ¾, 1982 a The Growing Pains of Adrian Mole,1984)

Adrianovi rodičia prežívajú krízu, stará mama pozná riešenie na všetko a ich pes je šialenec. Adrian šalie zo spolužiačky Pandory a medzitým sa spriatelí so starým pánom Bertom. Boj s okolím, dospievaním a vyrážkami nikdy nebol zábavnejší.

Juraj Šebesta: Venussha (Ťažký týždeň) (2011)

Voľné pokračovanie knihy Keď sa pes smeje (2008). Lucia chystá narodeninovú oslavu, nevie sa rozhodnúť pre najlepšieho nápadníka, bojuje so spolužiačkami z nepriateľského gangu a snaží sa prežiť záchvaty rodičov pre jej známky, otcovu nezamestnanosť a matkinu vyčerpanosť. Veľkou oporou je jej pes Gismo a taktiež kamarátky, ktoré ju však tiež vedia pohnevať alebo sa na ňu, naopak, kráľovsky uraziť. Efekt dotvárajú komiksové ilustrácie Kataríny Slaninkovej a nespisovný jazyk, ktorý má zvýrazniť hovorovosť.

Čo pozerať

Pre náročnejších:

Perfect Blue (Satoši Kon, 1997)

Pop idol Mimarin Kirigoe sa rozhodne opustiť dievčenskú skupinu CHAM, aby sa mohla stať herečkou. Pre rýchly kariérny posun súhlasí s drastickými scénami aj s nafotením aktov, čím šokuje bývalých fanúšikov. Začne ju prenasledovať odraz jej starého sladkého ja. Postupne prestane mať prehľad o tom, čo je skutočnosť a čo seriálová fikcia. Veľmi pôsobivé anime, neodporúčam slabším povahám. Japonský pôvod filmu umožnil prítomnosť scén, ktoré by v Amerike neprešli cenzúrou. Výrazne viditeľná inšpirácia Davidom Lynchom.

Nehanební bastardi (Inglorious Basterds, Quentin Tarantino, 2009)

Film s hviezdnym obsadením zachytáva koniec druhej svetovej vojny v úplne novom svetle. Tarantino si vymyslel vlastný scenár toho, ako Hitler prišiel o moc, okorenil ho humorom jemu vlastným a vytvoril jeden zo svojich najlepších kúskov. Vo filme zaznieva okrem angličtiny taktiež nemčina, francúzština a trocha taliančiny, takže okrem jemne krvavého zážitku si môžete precvičiť svoje jazykové zdatnosti.

Imaginárne lásky (Les Amours Imaginaires, Xavier Dolan, 2010)

Francis a Marie sú dlhoroční kamaráti, ktorí si myslia, že ich len tak niečo nerozdelí. Jedného dňa stretnú Nicolasa, kučeravého slobodomyseľného blondiaka, ktorý obom poblázni hlavu. Zanedlho už Francis a Marie bojujú o Nicolasovu prítomnosť a náklonnosť. Kanadský režisér, scenárista a herec Xavier Dolan vo svojich filmoch dbá na vizuálnu dokonalosť a niektoré časti Lások sú viditeľne gýčové, ale podané takým spôsobom, že to neublíži. Celkový dojem dotvára aj štýlové oblečenie hercov a výborný výber hudby.

Pre každého:

Zahraj to znovu, Sam (Play It Again, Sam, Herbert Ross,1972)

Sam sa utápa v žiali, lebo ho opustila žena, ktorá odišla za vzrušujúcejším životom. Jeho priatelia, manželia Dick a Linda, sa mu rozhodnú pomôcť, a to tak, že mu dohodia dievča! Sam (hrá ho nezameniteľný Woody Allen, ktorý napísal aj scenár) je však v prítomnosti žien vždy nervózny a za jednou katastrofou nasleduje ďalšia...

Sladké hry minulého leta (Juraj Herz, 1969)

Slovenský impresionistický film, inšpirovaný poviedkou Guy de Maupassanta, vyhral na festivale televíznych filmov v Monte Carle. Mladučká pehavá práčka Muška zamotá hlavy celej skupine umelcov. Všetko je jedna veľká hra, až kým sa niekto nezamiluje... Každá zábava musí skončiť a všetci narazia na tvrdú realitu.

Cesta do fantázie (Hajao Mijazaki, 2001)

Chihiro sa ocitne v problémoch po tom, čo sa jej rodičia najedia v opustenom meste a premenia sa na prasatá. Stretne chlapca Hakua, ktorý ju dostane do kúpeľov. Spravuje ich čarodejnica Yubaba. Chihiro narazí na veľa zvláštnych tvorov a usilovne sa snaží zachrániť rodičov, čo jej sťažujú predsudky ostatných i fakt, že Haku slúži ako Yubabin poskok.

Nina Papcunová

Táto strana je prázdna,

lebo čaká na Tvoj
text, príspevok, nápad, názor,
komentár, kritiku, recenziu,
príbeh, báseň, poviedku, úvahu,
komiks, obrázok, karikatúru...

...pošli na adresu
ivana.papcunova@gypy.sk